

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 10.2.2004
KOM(2004) 75 endelig

2004/0027 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

**om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund
om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv
2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af
rentebetalinger, og det dertil knyttede aftalememorandum**

(forelagt af Kommissionen)

DA

DA

BEGRUNDELSE

Ved afgørelse af 16. oktober 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger med Schweiz og fem andre tredjelande (Amerikas Forenede Stater, Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino) om passende aftaler om, at disse lande indfører foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i Fællesskabet til at sikre en reel beskatning af renteindtægter fra opsparing. Kommissionen skulle føre forhandlingerne i nært samarbejde med Rådets formandskab og i nær og løbende konsultation af den arbejdsgruppe på højt niveau, som Coreper besluttede at nedsætte den 13. juni 2001¹, og som Rådet udpegede som et særligt udvalg til at bistå Kommissionen i arbejdet.

Efter Rådets afgørelse af 16. oktober 2001 skrev Kommissionen til ovennævnte tredjelande og anmodede om indledning af forhandlinger. Men det var først efter, at Rådet (økonomi og finans) havde godkendt en tekst til direktivudkast den 13. december 2001, at disse forhandlinger faktisk kunne gå i gang. Schweiz vedtog sit forhandlingsmandat vedrørende beskatning af indtægter fra opsparing den 30. januar 2002, men til trods herfor nægtede Schweiz indledningsvis at starte forhandlingerne om dette emne, indtil Rådet havde udstedt en række forhandlingsdirektiver på andre områder. Rådet vedtog disse forhandlingsdirektiver den 17. juni 2002, og de formelle forhandlinger med Schweiz om beskatning af indtægter fra opsparing startede den 18. juni 2002. Der er siden da blevet afholdt en lang række møder på både politisk og teknisk plan. Kommissionen har i overensstemmelse med Rådets afgørelse af 16. oktober 2001 ført forhandlingerne i nært samråd med Rådets successive formandskaber. Kommissionen har løbende aflagt rapport mundtligt til Rådet og Europa-Parlamentet om disse forhandlinger og forelagde den 3. december 2002² Rådet (økonomi og finans) en meddelelse om forhandlingerne med tredjelande om beskatning af indtægter fra opsparing.

På anmodning af Rådet (økonomi og finans) fortsatte forhandlingerne med Schweiz om beskatning af indtægter fra opsparing i 2003. Mellem januar og maj 2003 forelagde Kommissionen Rådet flere arbejdsudkast til aftale, som blev gennemgået i arbejdsgruppen på højt niveau. Under forhandlingerne blev der fra schweizisk side anmodet om en udvidelse til Schweiz af ordningerne i Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater³ og Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater⁴. Kommissionen forelagde Rådet den schweiziske anmodning.

Den 3. juni 2003 erklærede Rådet, at udkastet til aftale med Schweiz som forelagt af Kommissionen den 28. maj 2003 udgjorde det endelige tilbud om en aftale mellem EU og Schweiz. Det af Rådet godkendte udkast tilgodeser ovennævnte schweiziske anmodning (artikel 15 i aftaleudkastet). Dog hvad angår Spanien fastsætter aftaleudkastet, at artikel 15 først får virkning fra ikrafttrædelsesdatoen for en bilateral aftale mellem Spanien og Schweiz om udveksling af information efter anmodning i sager om skattesvig eller tilsvarende med hensyn til indkomstaspekter, der ikke er omfattet af denne aftale, men som er omfattet af en bilateral overenskomst eller en aftale mellem de to lande.

¹ EFT C 183 af 29.6.2001, s. 1.

² SEK (2002) 1287 endelig af 27.11.2002.

³ EFT L 225 af 20.8.1990, s. 6.

⁴ EFT L 157 af 26.6.2003, s. 49.

Da Rådet godkendte aftaleudkastet, skønnede det, at Fællesskabet ikke havde enekompetence til at indgå en aftale med Schweiz om beskatning af dividende-, rente- og royaltybetalinger som omhandlet i artikel 15 i aftaleudkastet. Delegationerne vedtog dog som en undtagelse og uden dermed at skabe præcedens, at medlemsstaterne ikke ville udøve deres kompetence i dette særlige tilfælde. Rådet og Kommissionen erklærede også, at Fællesskabets udøvelse af kompetence i forbindelse med artikel 15 i aftalen ikke påvirker eksisterende bilaterale aftaler med andre tredjelande, og medlemsstaterne bevarer deres kompetence til at indgå bilaterale aftaler med andre tredjelande om beskatning af dividende-, rente- og royaltybetalinger mellem selskaber.

Aftalen forelægges nu Rådet til indgåelse. Til aftalen er der knyttet et ledsagende aftalememorandum mellem Det Schweiziske Forbund og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, som også blev godkendt i sin udkastform. Aftalememorandummet forpligter bl.a. Schweiz og medlemsstaterne til at indlede bilaterale forhandlinger med henblik på i deres respektive konventioner om dobbeltbeskatning at indsætte bestemmelser om udveksling af information efter anmodning i sager om skattesvig eller tilsvarende med hensyn til indkomstaspekter, der ikke er omfattet af aftalen men af deres respektive konventioner, og med henblik på at definere de enkelte kategorier af tilfælde, der kan henføres under "tilsvarende" i overensstemmelse med den gældende beskatningsprocedure i disse lande. Aftalememorandummet bekræfter også i overensstemmelse med Rådets konklusioner (økonomi og finans) af 21. januar 2003, at Det Europæiske Fællesskab i den overgangsperiode, der er fastsat i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003⁵, vil starte drøftelser med andre vigtige finanscentre med henblik på at foranledige disse jurisdiktioner til at træffe foranstaltninger svarende til dem, der anvendes af Fællesskabet. Endelig fastsættes det i aftalememorandummet, at de aftalte foranstaltninger skal gennemføres i god tro, og at parterne ikke må handle ensidigt uden behørig grund for at undgå, at ordningen skades. Skulle der blive påvist nogen større forskel mellem anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2003/48/EF og for aftalens anvendelsesområde, indleder de kontraherende parter straks konsultationer for at sikre, at foranstaltningerne i aftalen fortsat er af tilsvarende art.

Kommissionen mener, at teksten er i overensstemmelse med de forhandlingsdirektiver, som Rådet udstedte den 16. oktober 2001.

Med henblik på indgåelsen af aftalen om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og det dertil knyttede aftalememorandum foreslår Kommissionen, at Rådet vedtager vedlagte forslag til afgørelse om indgåelse af aftalen. Artikel 300, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fastsætter, at Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelsen af interne regler. Da de interne regler på det område, som denne aftale vedrører, er vedtaget på basis af artikel 94 i traktaten, mener Kommissionen, at Rådet bør vedtage forslaget til afgørelse med enstemmighed. Ifølge Rådets konklusioner (økonomi og finans) af 21. januar 2003 er Rådet enig om, at aftalen med Det Schweiziske Forbund skal indgås med enstemmighed.

⁵ EFT L 157 af 26.6.2003, s. 38.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og det dertil knyttede aftalememorandum

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁶,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁷, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 16. oktober 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger med Det Schweiziske Forbund om en passende aftale om, at Det Schweiziske Forbund indfører foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i Fællesskabet til at sikre en reel beskatning af renteindtægter fra opsparing.
- (2) Anvendelsen af bestemmelserne i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger afhænger af, at Det Schweiziske Forbund anvender foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i dette direktiv, i overensstemmelse med en aftale mellem Det Schweiziske Forbund og Det Europæiske Fællesskab.
- (3) Som påskønnelse af Det Schweiziske Forbunds samarbejde om beskatning af indtægter fra opsparing har Fællesskabet besluttet at imødekomme anmodningen fra Det Schweiziske Forbund om indarbejdelse i aftalen af foranstaltninger svarende til ordningerne i Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater og Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater.
- (4) Det er nødvendigt at godkende aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og det dertil knyttede aftalememorandum –

⁶ EFT C ... af2003, s....

⁷ EFT C ... af2003, s....

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og det dertil knyttede aftalememorandum godkendes herved på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Teksten til aftalen og det dertil knyttede aftalememorandum er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege de personer, der er beføjede til at undertegne aftalen og dertil knyttede aftalememorandum for derved at give Det Europæiske Fællesskabs samtykke.

Artikel 3

Formanden for Rådet foranstalter på Det Europæiske Fællesskabs vegne den notifikation⁸, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i aftalen.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

⁸ Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

Bilag

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

Aftale

mellem

Det Europæiske Fællesskab

og

Det Schweiziske Forbund

om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger⁹

Det Europæiske Fællesskab, i det følgende benævnt "Fællesskabet "

og

Det Schweiziske Forbund, i det følgende benævnt "Schweiz",

eller "kontraherende part" eller "kontraherende parter", afhængigt af konteksten,

er blevet enige om at indgå følgende aftale:

Artikel 1

Tilbageholdelse fra schweiziske betalende agents side

1. Rentebetalinger, som af en betalende agent, der er etableret på schweizisk område, udbetales til retmæssige ejere i den i artikel 4 fastlagte betydning, der er hjemmehørende i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, i det følgende benævnt "medlemsstater" eller "medlemsstat", afhængig af konteksten, er med forbehold af bestemmelserne i artikel 2, stk. 2, genstand for en tilbageholdelse fra rentebetalingsbeløbet. Tilbageholdelsessatsen er 15% i de første tre år fra datoen for denne aftales anvendelse, 20% i de efterfølgende tre år og derefter 35%.
2. Rentebetalinger i forbindelse med fordringer emitteret af debitorer, der er hjemmehørende i Schweiz eller hører til ikke-hjemmehørende personers faste forretningssteder i Schweiz, er undtaget fra tilbageholdelse. I denne aftale har "fast forretningssted" samme betydning som i den relevante overenskomst om dobbeltbeskatning mellem Schweiz og debitors bopælsland. Findes der ikke en sådan overenskomst, forstås ved "fast forretningssted" et fast forretningssted, gennem hvilket en debitors forretninger udføres helt eller delvis.
3. Hvis Schweiz imidlertid nedsætter sin sats for forskudsbeskatning af rentebetalinger af schweizisk oprindelse til fysiske personer, der har bopæl i medlemsstaterne, til under 35%, skal det foretage en tilbageholdelse fra sådanne rentebetalinger. Tilbageholdelsessatsen skal svare til forskellen mellem den i stk. 1 fastsatte

⁹ I det følgende benævnt "direktivet".

tilbageholdelsessats og den nye forskudsbeskatningssats. Den må dog ikke være højere end den i stk. 1 fastsatte sats.

Hvis Schweiz indskrænker anvendelsesområdet for sin lovgivning om forskudsskat på rentebetalinger til fysiske personer med bopæl i medlemsstaterne, skal rentebetalinger, der således undtages fra forskudsbeskatning, gøres til genstand for tilbageholdelse til de i stk. 1 fastsatte satser.

4. Stk. 2 finder ikke anvendelse på renter betalt af schweiziske investeringsfonde, der på tidspunktet for denne aftales ikrafttræden eller senere er fritaget fra schweizisk forskudsskat på deres betalinger til fysiske personer, som er hjemmehørende i en af medlemsstaterne.
5. Schweiz træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de opgaver, der er nødvendige for gennemførelsen af denne aftale, udføres af de betalende agenter, som er etableret på schweizisk område, og fastsætter specifikt de nærmere bestemmelser om procedurer og strafrenter.

Artikel 2

Frivillig oplysning

1. Schweiz fastlægger en procedure, som gør det muligt for de i artikel 4 omhandlede retmæssige ejere at undgå den tilbageholdelse, der er fastlagt i artikel 1, ved udtrykkeligt at bemyndige sin betalende agent i Schweiz til at indgive information om rentebetalingerne til den kompetente myndighed i det pågældende land. En sådan bemyndigelse omfatter alle de rentebetalinger, som den betalende agent udbetaler til den retmæssige ejer.
2. Den information, som den betalende agent i tilfælde af den retmæssige ejers udtrykkelige bemyndigelse skal indgive, omfatter som et minimum følgende:
 - (a) den retmæssige ejers identitet og bopæl fastlagt i henhold til artikel 5 i denne aftale
 - (b) den betalende agents navn og adresse
 - (c) den retmæssige ejers kontonummer eller, dersom et sådant ikke findes, identifikation af den fordring, der giver anledning til renten, og
 - (d) rentebetalingsbeløbet beregnet i henhold til artikel 3 i denne aftale.
3. Den kompetente myndighed i Schweiz videregiver den i stk. 2 omhandlede information til den kompetente myndighed i den retmæssige ejers bopælsmedlemsstat. Indberetningen af information skal være automatisk og finde sted mindst en gang om året inden for 6 måneder efter udgangen af skatteåret i Schweiz for alle rentebetalinger i det pågældende år.
4. Når den retmæssige ejer vælger denne procedure med frivillig oplysning eller på anden vis opgiver sin renteindtægt fra en schweizisk betalende agent til skattemyndighederne i

sin bopælsmedlemsstat, skal renteindtægten beskattes i den pågældende medlemsstat til samme satser som dem, der gælder for lignende indtægter indtjent i denne medlemsstat.

Artikel 3

Vurderingsgrundlag for tilbageholdelse

1. Den betalende agent skal foretage tilbageholdelse i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, i denne aftale på følgende måde:
 - a) i tilfælde af en rentebetaling i den betydning, der er fastlagt i artikel 7, stk. 1, litra a), i denne aftale: af det bruttorentebeløb, der er betalt eller krediteret
 - b) i tilfælde af en rentebetaling i den betydning, der er fastlagt i artikel 7, stk. 1, litra b) eller d), i denne aftale: af det rente- eller indtægtsbeløb, der er omhandlet i nævnte litra
 - c) i tilfælde af en rentebetaling i den betydning, der er fastlagt i artikel 7, stk. 1, litra c), i denne aftale: af det rentebeløb, der er omhandlet i nævnte stykke.
2. I forbindelse med stk. 1, litra a), b) og c), fradrages det tilbageholdte beløb pro rata for den periode, i hvilken den retmæssige ejer har været indehaver af en fordring. Hvis den betalende agent ikke er i stand til at fastslå perioden på grundlag af den information, han råder over, skal den retmæssige ejer anses for at have været indehaver af fordringen i hele den periode, den har eksisteret, medmindre han kan fremlægge bevis for erhvervsdatoen.
3. Andre former for skatter og tilbageholdelser end den i denne aftale omhandlede tilbageholdelse fra samme rentebetaling krediteres det tilbageholdelsesbeløb, der er beregnet i overensstemmelse med denne artikel.
4. Stk. 1, 2 og 3 indskrænker ikke artikel 1, stk. 2.

Artikel 4

Definition af retmæssig ejer

1. I denne aftale forstås ved "retmæssig ejer" enhver fysisk person, der modtager en rentebetaling, eller enhver fysisk person, for hvem en rentebetaling er sikret, medmindre den pågældende fysiske person kan fremlægge bevis for, at rentebetalingen ikke er modtaget eller sikret til hans egen fordel. En fysisk person anses ikke for at være retmæssig ejer, hvis han eller hun:
 - a) optræder som betalende agent i henhold til artikel 6 i denne aftale eller
 - b) optræder på vegne af en juridisk person, en investeringsfond eller et sammenligneligt eller tilsvarende organ for kollektiv investering i værdipapirer eller

- c) optræder på vegne af en anden fysisk person, der er den retmæssige ejer, og meddeler den betalende agent hans eller hendes identitet og bopælsland.
2. Hvis den betalende agent har oplysninger, der tyder på, at den fysiske person, der modtager en rentebetaling, eller for hvem en rentebetaling er sikret, muligvis ikke er den retmæssige ejer, træffer han rimelige foranstaltninger til at fastslå den retmæssige ejers identitet. Hvis den betalende agent er ude af stand til at identificere den retmæssige ejer, behandler han den pågældende fysiske person som den retmæssige ejer.

Artikel 5

Den retmæssige ejers identitet og bopæl

For at fastslå den i artikel 4 definerede retmæssige ejers identitet og bopæl skal den betalende agent føre et register med oplysninger om efternavn, fornavn, adresse og bopæl i overensstemmelse med de schweiziske forskrifter til bekæmpelse af hvidvaskning af penge. For kontraktlige forbindelser, der er optaget, eller, hvis sådanne kontraktlige forbindelser ikke findes, for transaktioner, der er gennemført den 1. januar 2004 eller derefter, fastslås bopælen for fysiske personer, der fremviser et pas eller et officielt identitetskort udstedt af en medlemsstat, og som erklærer at have bopæl i et land, som ikke er en medlemsstat eller Schweiz, ved hjælp af en skattemæssig bopælsattest udstedt af den kompetente myndighed i det land, hvor den fysiske person hævder at være hjemmehørende. Hvis en sådan attest ikke kan fremvises, anses bopælen for at befinde sig i den medlemsstat, der har udstedt passet eller ethvert andet officielt identitetsdokument.

Artikel 6

Definition af betalende agent

I denne aftale forstås ved "betalende agent" i Schweiz banker i henhold til schweizisk banklovgivning, børshandlere i henhold til forbundsloven om børser og værdipapirhandel, fysiske og juridiske personer med bopæl i eller etableret i Schweiz, partnerskaber og faste forretningssteder for udenlandske selskaber, som, også selvom det kun sker lejlighedsvis, accepterer, opbevarer, investerer eller overfører aktiver for tredjeparter eller blot betaler for eller sikrer interesser som led i deres forretningsvirksomhed.

Artikel 7

Definition af rentebetalinger

1. I denne aftale forstås ved "rentebetalinger":
 - a) renter betalt eller krediteret en konto vedrørende fordringer af enhver art, herunder renter betalt af schweiziske betalende agenter på "fiduciary deposits" til fordel for retmæssige ejere som defineret i artikel 4, med eller uden prioritetsgaranti eller klausuler om andel i debtors udbytte, navnlig indtægter fra statsgældsbeviser og

indtægter fra obligationer eller forskrivninger, herunder præmier eller gevinster i tilknytning til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger, men ikke renter på lån mellem private fysiske personer, der ikke handler som led i deres forretningsvirksomhed. Strafrenter for sen betaling betragtes ikke som rentebetalinger.

- b) påløbne eller kapitaliserede renter i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af de i litra a) omhandlede fordringer
 - c) indkomst afledt af rentebetalinger, enten direkte eller via en i direktivets artikel 4, stk. 2, omhandlet enhed udloddet af
 - (i) institutter for kollektiv investering med hjemsted i en medlemsstat
 - (ii) en enhed med hjemsted i en medlemsstat, der gør brug af den i direktivets artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed og underretter den betalende agent herom
 - (iii) institutter for kollektiv investering etableret uden for de kontraherende parters område
 - (iv) schweiziske investeringsfonde, som på tidspunktet for eller efter denne aftales ikrafttræden er fritaget for schweizisk forskudsbeskatning af deres betalinger til fysiske personer, som har bopæl i en medlemsstat
 - d) indkomst i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af andele eller enheder i følgende institutter og enheder, hvis de direkte eller indirekte via andre institutter for kollektiv investering eller enheder som omhandlet nedenfor investerer mere end 40% af deres aktiver i fordringer omhandlet i litra a)
 - (i) institutter for kollektiv investering med hjemsted i en medlemsstat
 - (ii) enheder med hjemsted i en medlemsstat, der gør brug af den i direktivets artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed og underretter den betalende agent herom
 - (iii) institutter for kollektiv investering etableret uden for de kontraherende parters område
 - (iv) schweiziske investeringsfonde, som på tidspunktet for eller efter denne aftales ikrafttræden er fritaget for schweizisk forskudsbeskatning af deres betalinger til fysiske personer, som har bopæl i en medlemsstat.
2. I henseende til stk. 1, litra c), skal den samlede indkomst, dersom en betalende agent ikke har nogen oplysninger om, hvor stor en del af indkomsten der afledes af rentebetalinger, betragtes som rentebetaling
3. I henseende til stk. 1, litra d), skal procentsatsen, dersom en betalende agent ikke har nogen oplysninger om procentsatsen for de aktiver, der er investeret i fordringer eller i andele eller enheder i henhold til nævnte litra, anses for at være højere end 40%. Hvis agenten ikke er i stand til at fastlægge beløbet for den indkomst, som den retmæssige ejer har realiseret, betragtes indkomsten som værende provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet af andelene eller enhederne.

4. Indkomster i relation til institutter eller enheder, som har investeret op til 15% af deres aktiver i fordringer i den i stk. 1, litra a), anførte betydning, betragtes ikke som rentebetaling i henhold til stk. 1, litra c) og d).
5. Den i stk. 1, litra d), og stk. 3 omhandlede procentsats skal fra den 1. januar 2011 være 25%.
6. De i stk. 1, litra d), og stk. 4 omhandlede procentsatser fastsættes under henvisning til investeringspolitikken som fastlagt i fondsbestemmelserne eller vedtægterne for de berørte institutter eller enheder og, hvis sådanne ikke findes, under henvisning til den faktiske sammensætning af de berørte institutters eller enheders aktiver.

Artikel 8

Deling af provenu

1. Schweiz beholder 25% af det provenu, der fremkommer som følge af tilbageholdelsen i henhold til denne aftale og overfører 75% af provenuet til den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har bopæl.
2. Disse overførsler finder hvert år sted i form af en enkelt betaling pr. medlemsstat senest inden for en periode på 6 måneder efter afslutningen af skatteåret i Schweiz.

Artikel 9

Afskaffelse af dobbeltbeskatning

1. Hvis renter modtaget af en retmæssig ejer har været genstand for en tilbageholdelse fra den betalende agent i Schweiz, indrømmer den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, ham en skattegodtgørelse svarende til det tilbageholdte beløb. Hvis dette beløb er højere end det skyldige skattebeløb for hele det rentebeløb, der er genstand for tilbageholdelse i henhold til den nationale lovgivning, skal den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, tilbagebetale det overskydende beløb af den tilbageholdte skat til den retmæssige ejer.
2. Hvis renter modtaget af en retmæssig ejer har været genstand for anden form for skat og tilbageholdelse end det, der er omhandlet i denne aftale, og den medlemsstat, hvor den pågældende har skattemæssig bopæl, indrømmer skattegodtgørelse for sådanne skatter og tilbageholdelser i henhold til sin nationale lovgivning eller dobbeltbeskatningsoverenskomster, krediteres disse andre skatter og tilbageholdelser, før proceduren i stk. 1 tages i anvendelse. Den medlemsstat, hvor den pågældende har skattemæssig bopæl, skal acceptere de attester, der udstedes af schweiziske betalende agenter som behørigt bevis for skatten eller tilbageholdelsen ud fra den forståelse, at den kompetente myndighed i den skattemæssige bopælsmedlemsstat gennem den schweiziske kompetente myndighed vil kunne få kontrolleret oplysningerne i de attester, der er udstedt af schweiziske betalende agenter.

3. Den medlemsstat, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, kan i stedet for den ordning med skattegodtgørelse, der er omhandlet i stk. 1 og 2, foretage tilbagebetaling af den tilbageholdelse, der er omhandlet i artikel 1.

Artikel 10

Informationsudveksling

1. De kompetente myndigheder i Schweiz og i en medlemsstat udveksler informationer om adfærd, der udgør skattesvig i henhold til lovgivningen i den stat, som anmodningen er rettet til, eller tilsvarende for indkomst, der er omfattet af aftalen. "Tilsvarende" omfatter kun overtrædelser med samme ulovlighedsgrad som skattesvig i henhold til lovgivningen i den stat, som anmodningen er rettet til. Som svar på en behørigt begrundet anmodning, skal den stat, som anmodningen er rettet til, videregive information med hensyn til spørgsmål, som den stat, der fremsætter anmodningen, er ved eller påtænker at undersøge på et civil- eller strafferetligt grundlag. Uden at det berører anvendelsesområdet for informationsudveksling som omhandlet i dette stykke, udveksles information i overensstemmelse med de procedurer, der er fastlagt i dobbeltbeskatningsoverenskomster mellem Schweiz og medlemsstaterne, og behandles som fortrolige i overensstemmelse dermed.
2. Den stat, som anmodningen er rettet til, skal, når den afgør, om der kan videregives information som svar på anmodningen, anvende de regler om forældelsesfrist, der gælder i henhold til lovgivningen i den stat, som fremsætter anmodningen, og ikke de regler om forældelsesfrist, der gælder hos den selv.
3. Den stat, som anmodningen er rettet til, skal videregive information, når den stat, der fremsætter anmodningen, har en begrundet mistanke om, at den pågældende adfærd udgør skattesvig eller tilsvarende. Den stat, der fremsætter anmodningen, kan basere sin mistanke om skattesvig eller tilsvarende på:
 - a) dokumenter, uanset om de er bekræftede eller ej, herunder også, men ikke udelukkende, virksomhedsregistre, regnskabsbøger eller information om bankkonti
 - b) vidnesbyrd fra skatteyderen
 - c) information fra en meddeler eller anden tredjemand, som er uafhængigt bekræftet eller på anden vis må formodes at være pålidelig, eller
 - d) udførligt bevis.
4. Schweiz indleder bilaterale forhandlinger med hver af medlemsstaterne for at definere individuelle kategorier af tilfælde, der kommer ind under "tilsvarende", i overensstemmelse med de pågældende landes skatteprocedurer.

Artikel 11

Kompetente myndigheder

I denne aftale forstås ved "kompetente myndigheder" de statslige instanser, der er opført i bilag I.

Artikel 12

Konsultation

Hvis der opstår en uoverensstemmelse mellem den kompetente myndighed i Schweiz og en eller flere af de kompetente myndigheder, der henvises til i artikel 11 i denne aftale, med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale, bestræber de sig på at løse den efter fælles overenskomst. De skal straks underrette Europa-kommissionen og de andre medlemsstats kompetente myndigheder om resultaterne af deres konsultationer. I forbindelse med spørgsmål om fortolkning kan Europa-kommissionen efter anmodning fra enhver af de kompetente myndigheder deltage i konsultationer.

Artikel 13

Revision

1. De kontraherende parter konsulterer hinanden mindst hvert tredje år eller efter anmodning fra en af de kontraherende parter med henblik på at undersøge – og hvis de kontraherende parter skønner det nødvendigt – forbedre aftalens tekniske funktion og vurdere den internationale udvikling. Konsultationerne holdes inden for en frist på én måned efter anmodningen eller i hastende tilfælde hurtigst muligt.
2. På grundlag af en sådan vurdering kan de kontraherende parter konsultere hinanden for at undersøge, om det er nødvendigt at ændre aftalen under hensyntagen til den internationale udvikling.
3. Så snart der foreligger tilstrækkelige erfaringer med den fuldstændige gennemførelse af aftalens artikel 1, stk. 1, konsulterer de kontraherende parter hinanden for at undersøge, om det er nødvendigt at ændre aftalen under hensyntagen til den internationale udvikling.
4. Med henblik på de ovenfor omhandlede konsultationer skal hver kontraherende part underrette den anden kontraherende part om eventuelle udviklinger, som vil kunne få indflydelse på, om denne aftale fungerer korrekt. Det omfatter også enhver form for relevant aftale mellem en af de kontraherende parter og et tredjeland.

Artikel 14

Forbindelse med bilaterale dobbeltbeskatningsoverenskomster

Bestemmelserne i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne mellem Schweiz og medlemsstaterne er ikke til hinder for, at der foretages den tilbageholdelse, der er fastlagt i denne aftale.

Artikel 15

Betaling af dividender, renter og royalties mellem selskaber

- 1, Uden at det berører anvendelsen af nationale eller aftalebaserede bestemmelser om forebyggelse af svig eller misbrug i Schweiz og i medlemsstaterne, skal dividender, der betales af datterselskaber til moderselskaber, ikke beskattes i kildestaten, når
 - moderselskabet direkte ejer mindst 25% af kapitalen i et sådant datterselskab i en periode på mindst to år, og
 - et selskab er (skattemæssigt) hjemmehørende i en af Den Europæiske Unions medlemsstater og det andet selskab er (skattemæssigt) hjemmehørende i Schweiz, og
 - ingen af selskaberne i henhold til dobbeltbeskatningsaftaler med noget tredjeland er (skattemæssigt) hjemmehørende i det pågældende tredjeland, og
 - begge selskaber er underlagt selskabsskat uden fritagelse, og begge er aktieselskaber¹⁰.

2. Uden at det berører anvendelsen af nationale eller aftalebaserede bestemmelser om forebyggelse af svig eller misbrug i Schweiz og i medlemsstaterne, skal renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber eller deres faste forretningssteder, ikke beskattes i kildestaten, når
 - sådanne selskaber er associerede ved direkte at eje mindst 25% i en periode på mindst to år, eller begge ejes af et tredje selskab, som direkte ejer mindst 25% af kapitalen i både det første og det andet selskab i en periode på mindst to år, og
 - et selskab er (skattemæssigt) hjemmehørende eller har fast forretningssted i en medlemsstat, og det andet selskab er (skattemæssigt) hjemmehørende eller har et andet fast forretningssted i Schweiz, og

¹⁰ Med hensyn til Schweiz dækker udtrykket "aktieselskab":
société anonyme/Aktiengesellschaft/società anonima,
société à responsabilité limitée/Gesellschaft mit beschränkter Haftung/società a responsabilità limitata
société en commandite par actions/Kommanditaktiengesellschaft/società in accomandita per azioni.

- ingen af selskaberne i henhold til dobbeltbeskatningsaftaler med noget tredjeland er (skattemæssigt) hjemmehørende i det pågældende tredjeland, og ingen af de faste forretningssteder befinder sig i det pågældende tredjeland, og
- alle selskaber er underlagt selskabsskat uden specifik fritagelse med hensyn til betalinger af renter og royalties, og alle er aktieselskaber.¹⁰

I de tilfælde hvor der i henhold til Rådets direktiv om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede virksomheder i forskellige medlemsstater, fastsættes en overgangsperiode for en bestemt medlemsstat, skal den pågældende medlemsstat dog først iagttage ovenstående ordninger for betaling af renter og royalties efter udløbet af overgangsperioden.

- 3, Eksisterende dobbeltbeskatningsaftaler mellem Schweiz og medlemsstaterne, som på tidspunktet for vedtagelsen af denne aftale indeholder bestemmelser om en gunstigere beskatning af betalinger af dividender, renter og royalties, berøres ikke heraf.

Artikel 16

Overgangsbestemmelser for omsættelige værdipapirer¹¹

1. Fra datoen for anvendelsen af denne aftale og så længe mindst en af medlemsstaterne også anvender lignende bestemmelser, dog senest indtil den 31. december 2010, betragtes nationale og internationale obligationer og andre omsættelige værdipapirer, som første gang er emitteret før den 1. marts 2001, eller for hvis vedkommende det oprindelige emissionsprospekt før denne dato blev godkendt af de kompetente myndigheder i emissionsstaten, ikke som fordringer i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a), i denne aftale, forudsat at der ikke er foretaget nogen yderligere emissioner af sådanne omsættelige værdipapirer den 1. marts 2002 eller derefter.

Så længe mindst en af medlemsstaterne også anvender lignende bestemmelser, finder bestemmelserne i denne artikel dog fortsat anvendelse efter den 31. december 2010 med hensyn til omsættelige værdipapirer:

- der indeholder en klausul om "gross-up" og førtidig indfrielse, og
- hvor den betalende agent som defineret i artikel 6 er etableret i Schweiz, og
- den betalende agent betaler renter direkte til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, der er hjemmehørende i en af medlemsstaterne.

Hvis og når alle medlemsstater ophører med at anvende lignende bestemmelser, finder bestemmelserne i denne artikel kun fortsat anvendelse for omsættelige værdipapirer:

- der indeholder en klausul om "gross-up" og førtidig indfrielse, og

¹¹ Ligesom i direktivet finder disse overgangsbestemmelser også anvendelse på omsættelige værdipapirer, der indehaves gennem investeringsfonde.

- hvor den betalende agent er etableret i Schweiz, og
- den betalende agent betaler renter direkte til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, der er hjemmehørende i en af medlemsstaterne.

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter er foretaget en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af en regering eller en dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international aftale (opført i bilag 2 til denne aftale), betragtes hele emissionen af dette værdipapir bestående af den oprindelige emission og enhver yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a).

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter er foretaget en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af enhver anden emittent, der ikke er omfattet af det foregående punktum, betragtes en sådan yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 7, stk. 1, litra a).

2. Denne artikel forhindrer ikke Schweiz og medlemsstaterne i fortsat at beskatte indtægter fra de i stk. 1 omhandlede omsættelige værdipapirer i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

Artikel 17

Undertegnelse, ikrafttræden og gyldighedsperiode

1. Denne aftale kræver de kontraherende parter ratifikation eller godkendelse i overensstemmelse med deres egne procedurer. De kontraherende parter underretter hinanden, når disse procedurer er tilendebragt. Aftalen træder i kraft den første dag i den anden måned efter den sidste notifikation.
2. Med forbehold af opfyldelsen af deres forfatningsmæssige krav vedrørende indgåelse af internationale aftaler og af bestemmelserne i artikel 18 gennemfører og anvender Schweiz og i de tilfælde, hvor det er relevant, Fællesskabet effektivt denne aftale fra den 1. januar 2005 og underretter hinanden herom.
3. Denne aftale gælder, indtil den opsiges af en kontraherende part.
4. Hver af de kontraherende parter kan opsiges denne aftale ved notifikation herom til den anden part. I så tilfælde ophører aftalen med at være i kraft tolv måneder efter notifikationen.

Artikel 18

Anvendelse og suspension af anvendelse

1. Anvendelsen af denne aftale er betinget af, at medlemsstaternes afhængige eller associerede territorier, der er nævnt i Rådets afgørelse fra Feira af 19.–20. juni 2000,

samt Amerikas Forenede Stater, Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino indfører og gennemfører foranstaltninger, der er i overensstemmelse med eller svarer til foranstaltningerne i direktivet eller i denne aftale, med undtagelse af artikel 15, og at det sker med samme gennemførelsesdatoer.

2. De kontraherende parter fastslår efter fælles overenskomst mindst seks måneder før den i artikel 17, stk. 2, omhandlede dato, om betingelsen i stk. 1 vil blive opfyldt under hensyntagen til ikrafttrædelsesdatoerne for de relevante foranstaltninger i de pågældende tredjelande og afhængige eller associerede territorier. Hvis de kontraherende parter ikke fastslår, at betingelsen vil blive opfyldt, fastsætter de efter fælles overenskomst en ny dato for artikel 17, stk. 2.
3. Uanset stk. 1 og 2 gælder artikel 15 for Spanien med virkning fra ikrafttrædelsesdatoen for en bilateral aftale mellem Spanien og Schweiz om udveksling af information efter anmodning i civil- eller strafferetlige sager om skattesvig som defineret i lovene i den stat, som anmodningen er rettet til, eller i tilsvarende bestemmelser med hensyn til indkomstaspekter, der ikke er omfattet af denne aftale, men som er omfattet af en overenskomst eller en aftale om afskaffelse af dobbeltbeskatning af indkomst og kapital mellem Spanien og Schweiz.
4. Anvendelsen af denne aftale eller af dele deraf kan suspenderes af en af de kontraherende parter med omgående virkning gennem notifikation af den anden part, såfremt direktivet eller en del af direktivet ophører med at gælde enten midlertidigt eller permanent i overensstemmelse med gældende EF-ret eller i tilfælde af, at en medlemsstat måtte suspendere anvendelsen af sine gennemførelsesbestemmelser.
5. De kontraherende parter kan hver især suspendere anvendelsen af denne aftale gennem notifikation af den anden part i tilfælde af, at et af de tredjelande eller territorier, der er omhandlet i stk. 1, efterfølgende måtte ophøre med at anvende de i samme stykke omhandlede foranstaltninger. En suspension af anvendelsen må tidligst finde sted to måneder efter notifikationen. Anvendelsen af aftalen genoptages, så snart foranstaltningerne genindføres.

Artikel 19

Krav og slutopgørelse

1. Hvis denne aftale opsiges eller dens anvendelse suspenderes enten helt eller delvis, berøres fysiske personers krav i henhold til artikel 9 ikke deraf.
2. Schweiz skal i så tilfælde udarbejde en slutopgørelse, når aftalen ophører med at gælde, og udbetale et slutbeløb til medlemsstaterne.

Artikel 20

Territorialt anvendelsesområde

Denne aftale finder anvendelse på det schweiziske område og på det område, på hvilket traktaten om oprettelsen af De Europæiske Fællesskaber finder anvendelse.

Artikel 21

Bilag

Bilagene udgør en del af denne aftale. De kan ændres efter fælles overenskomst.

Undertegnet i, den i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet alle sprog har samme gyldighed.

BILAG I

Liste over kompetente myndigheder

I forbindelse med denne aftale er følgende myndigheder "kompetente myndigheder":

- a) i Schweiz, le Directeur de l'Administration fédérale des Contributions/der Direktor der Eidgenössischen Steuerverwaltung/il direttore dell'Amministrazione federale delle contribuzioni eller dennes stedfortræder eller repræsentant
- b) i Kongeriget Belgien: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances eller en bemyndiget repræsentant
- c) i Kongeriget Danmark: Skatteministeren eller en bemyndiget repræsentant,
- d) i Forbundsrepublikken Tyskland: Der Bundesminister der Finanzen eller en bemyndiget repræsentant,
- e) i Den Helleniske Republik: Ο Υπουργός των Οικονομικών eller en bemyndiget repræsentant,
- f) i Kongeriget Spanien: El Ministro de Hacienda eller en bemyndiget repræsentant,
- g) i Den Franske Republik: Le Ministre chargé du budget eller en bemyndiget repræsentant,
- h) i Irland: The Revenue Commissioners eller deres bemyndigede repræsentanter,
- i) i Den Italienske Republik: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali eller en bemyndiget repræsentant,
- j) i Storhertugdømmet Luxembourg: Le Ministre des Finances eller en bemyndiget repræsentant; med henblik på anvendelsen af artikel 10 er den kompetente myndighed dog le Procureur Général d'Etat luxembourgeois,
- k) i Kongeriget Nederlandene: De Minister van Financiën eller en bemyndiget repræsentant,
- l) i Republikken Østrig: Der Bundesminister für Finanzen eller en bemyndiget repræsentant,
- m) i Den Portugisiske Republik: O Ministro das Finanças eller en bemyndiget repræsentant,
- n) i Republikken Finland: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet eller en bemyndiget repræsentant,
- o) i Kongeriget Sverige: Finansdepartementet eller en bemyndiget repræsentant,

- p) i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og de europæiske territorier, for hvilke Det Forenede Kongerige har ansvaret for de eksterne forbindelser: the Commissioners of Inland Revenue eller deres bemyndigede repræsentant og den kompetente myndighed i Gibraltar, som Det Forenede Kongerige udpeger i overensstemmelse med de aftalte ordninger vedrørende de gibraltariske myndigheder i forbindelse med EU- og EF-instrumenter og dertil knyttede traktater meddelt medlemsstaterne og Den Europæiske Unions institutioner af 19. april 2000, som Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union skal sende en kopi af til Schweiz, og som finder anvendelse på denne aftale.

Bilag 2

Liste over beslægtede enheder

I forbindelse med artikel 16 i denne aftale skal følgende enheder betragtes som en "*dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international traktat*"

ENHEDER I DEN EUROPÆISKE UNION:

Belgien

- Vlaams Gewest (regionen Flandern)
- Région wallonne (regionen Vallonien)
- Région de Bruxelles–capitale/Brussels Hoofdstedelijk Gewest (Bruxelles–regionen)
- Communauté française (det franske fællesskab)
- Vlaamse Gemeenschap (det flamske fællesskab)
- Deutschsprachige Gemeinschaft (det tysksprogede fællesskab)

Spanien

- Xunta de Galicia (regeringen i den selvstyrende region Galicien)
- Junta de Andalucía (regeringen i den selvstyrende region Andalusien)
- Junta de Extremadura (regeringen i den selvstyrende region Extremadura)
- Junta de Castilla–La Mancha (regeringen i den selvstyrende region Castilien–La Mancha)
- Junta de Castilla–León (regeringen i den selvstyrende region Castilien–León)
- Gobierno Foral de Navarra (regeringen i den selvstyrende region Navarra)
- Govern de les Illes Balears (regeringen i den selvstyrende region Balearerne)
- Generalitat de Catalunya (regeringen i den selvstyrende region Catalonien)
- Generalitat de Valencia (regeringen i den selvstyrende region Valencia)
- Diputación General de Aragón (regeringen i den selvstyrende region Aragonien)
- Gobierno de las Islas Canarias (regeringen i den selvstyrende region De Kanariske Øer)
- Gobierno de Murcia (regeringen i den selvstyrende region Murcia)
- Gobierno de Madrid (regeringen i den selvstyrende region Madrid)

- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (regeringen i den selvstyrende region Baskerlandet)
- Diputación Foral de Guipúzcoa (provinsrådet i Guipuzcoa)
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (provinsrådet i Vizcaya)
- Diputación Foral de Alava (provinsrådet i Alava)
- Ayuntamiento de Madrid (Madrid kommune)
- Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona kommune)
- Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canarias øråd)
- Cabildo Insular de Tenerife (Tenerifes øråd)
- Instituto de Crédito Oficial (kreditinstituttet Instituto de Crédito Oficial)
- Instituto Catalán de Finanzas (det Catalanske kreditinstitut Instituto Catalán de Finanzas)
- Instituto Valenciano de Finanzas (det valencianske kreditinstitut Instituto Valenciano de Finanzas)

Grækenland

- Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (det græske teleselskab)
- Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (det græske skinnenetselskab)
- Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (det offentlige elselskab)

Frankrig

- Caisse d’amortissement de la dette sociale (CADES) (fonden til dækning af underskuddet på den sociale sikringsordning)
- Agence française de développement (AFD) (det franske agentur for udviklingsbistand)
- Réseau ferré de France (RFF) (Frankrigs skinnenet)
- Caisse nationale des autoroutes (CNA) (de franske motorvejes finansieringsselskab)
- Assistance publique — hôpitaux de Paris (APHP) (Paris’ sociale sygehusselskab)
- Charbonnages de France (CDF) (Frankrigs kulminer)
- Entreprise minière et chimique (EMC) (mine- og kemiselskabet)

Italien

- Regionerne
- Provinserne
- Kommunerne
- Cassa Depositi e Prestiti (det offentlige deponerings- og låneinstitut)

Portugal

- Região Autónoma da Madeira (den selvstyrende region Madeira)
- Região Autónoma dos Açores (den selvstyrende region Azorerne)
- Kommunerne

INTERNATIONALE ENHEDER :

- Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling
- Den Europæiske Investeringsbank
- Den Asiatiske Udviklingsbank
- Den Afrikanske Udviklingsbank
- Verdensbanken/IBRD/IMF
- Den Internationale Finansieringsinstitution
- Den Interamerikanske Udviklingsbank
- Europarådets Socialudviklingsfond
- Euratom
- Det Europæiske Fællesskab
- Den Andinske Udviklingsfond (CAF)
- Eurofima
- Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab
- Den Nordiske Investeringsbank
- Den Caribiske Udviklingsbank

Bestemmelserne i artikel 16 gælder med forbehold af internationale forpligtelser, som de kontraherende parter måtte have indgået over for ovennævnte internationale enheder.

ENHEDER I TREDJELANDE:

De enheder, der opfylder følgende kriterier:

1. Enheden betragtes helt klart som en offentlig enhed efter de nationale kriterier.
2. Den offentlige enhed er en ikke-kommerciel producent, der administrerer og finansierer en gruppe aktiviteter og især leverer ikke-kommercielle varer og tjenester, der skal være til gavn for samfundet, og som reelt styres af det offentlige.
3. Den offentlige enhed er en stor og regelmæssig emittent af værdipapirer.
4. Den pågældende stat kan garantere, at den offentlige enhed ikke vil foretage førtidig indfrielse, hvis der findes "gross-up"-klausuler.

Aftalememorandum

mellem

Det Europæiske Fællesskab, Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark,
Forbundsrepublikken Tyskland, Den Hellenke Republik, Kongeriget Spanien, Den
Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg,
Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik,
Republikken Finland, Kongeriget Sverige, Det Forenede Kongerige Storbritannien og
Nordirland

og

Det Schweiziske Forbund

Det Europæiske Fællesskab, Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

og

Det Schweiziske Forbund, i det følgende benævnt "Schweiz",

er blevet enige om følgende aftalememorandum

1. INDLEDNING

Schweiz og Det Europæiske Fællesskab er ved at indgå en aftale om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger (i det følgende benævnt "direktivet"). Dette aftalememorandum supplerer nævnte aftale.

2. ADMINISTRATIV BISTAND I TILFÆLDE AF SKATTESVIG ELLER TILSVARENDE

Så snart aftalen er undertegnet, indleder Schweiz og hver af Den Europæiske Unions medlemstater bilaterale forhandlinger med henblik på:

- i deres respektive overenskomster om dobbeltbeskatning af indkomst og kapital at indarbejde bestemmelser om administrativ bistand i form af udveksling af information efter anmodning vedrørende alle civil- eller strafferetlige tilfælde af skattesvig i henhold til lovene i den stat, som anmodningen er rettet til, eller i tilsvarende bestemmelser med hensyn til indkomstaspekter, der ikke er omfattet af denne aftale, men som er omfattet af deres respektive overenskomster
- at definere individuelle kategorier af tilfælde, der falder ind under "tilsvarende" i overensstemmelse med de skatteprocedurer, der anvendes af de pågældende lande.

3. FORHANDLINGER MED ANDRE TREDJELANDE MED HENBLIK PÅ AT SIKRE TILSVARENDE FORANSTALTNINGER

I den overgangsperiode, der fastsættes i direktivet, skal Det Europæiske Fællesskab indlede drøftelser med andre vigtige finansielle centre for at søge at opnå, at nævnte jurisdiktioner indfører foranstaltninger svarende til dem, der skal anvendes af Fællesskabet.

4. HENSIGTSEKTLÆRING

De parter, der undertegner dette aftalememorandum, erklærer, at de finder, at den i punkt 1 omhandlede aftale og dette aftalememorandum udgør en acceptabel og afbalanceret ordning, som kan anses for at beskytte parternes interesser. De vil derfor gennemføre de aftalte foranstaltninger i god tro og vil for at undgå, at denne ordning skades, ikke handle ensidigt uden behørig grund.

Hvis der konstateres betydelige forskelle mellem anvendelsesområdet for direktivet som vedtaget den 3. juni 2003 og aftalens anvendelsesområde, specielt med hensyn til aftalens artikel 1, stk. 2, og artikel 6, indleder de kontraherende parter straks konsultationer i henhold til aftalens artikel 13, stk. 1, for at sikre, at foranstaltningerne i aftalen fortsat er af tilsvarende art.

Undertegnet i, den i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet alle sprog har samme gyldighed.